

הערבים והצעות ועדת העשור

העשור, נזקלו החלו
הרוב של הוועדה זו
החרדנה חביבית, הח-
לו, למס' 56, בטוליכרט
נככרי טוליכרט ז
שיבות רעהרכח הקצוץ
לחיקאים נזק רב. היא
בתוך כלל את האחו
וחרבן ירום לפנטומים
בגינען מעני חשיכים. כי
טיבה טאה טשיטן ו
כיצד יש להסביר את
חתידעה אספוח. נכבו
הרעה החקדמת, שי-
התזובה יש לבעוא כדו
סודר אל-ניאכ
פענו, בסטרן על זה
שם לאטונך בשיטה
שחדרן קרה משופ
נקראת עי הפושל ה-
הקרקעות הנדרלים,
השתה הנובחים. אנו
הסוטר — שהטאטה לה ל-
העימוד נסתירה נזרור
לו. אם רצונת עתכבר
של העם. או שומות ע-
טטי הטלחות העניים והן
רוב החקלאים באיז.
עתה רוב ועדות העשור,
קצוותה, הולמת יותר
אננו מקרים שהטמפליה
תוקף חוק ואוי ירו

אולטן - מדוע זה
האותוות לבטל שיטת
התשובה:
עדת ה'זוב בעני
אולי-ה'זוב שבחצאות
חדרסמן-כאי עדר ו
זרען-ארץ יונחנו,
הנגב חוטביס בת. רק
על לים להפטור מביתו
עתונדרים קתצעת חרוב

שעל חפטשלת לשיים לא נולבי חכניות
במסמ' הערכה הקצובה אשר יוטל על
כל כס' את הסכומים העולים על חלק-
קוות שטצדרים איתם פלאי כקרים
אתרים.

אין להזכיר הרבה על החועל
שחצמה לארץ טעם החערנה הקזיב,
ונכיר רק עוזר ניטוק ננטה, באתרי הנבָּרִים עלו הוצאותיו ל乾坤 טינה זוכב.
מלחמתם של השבאים זהה קחחים ל-37
ל-15. אם נחשוב שכתובן כמצע
מושיא כפ' כפ' לשם כב' וק' 15 כי'ם,
או יעלה הסכום שכדי איז מוגזם
לשם כף ל-15,000 פי'ם לשנה, חפ'ר
זהו הוא חישוב הכספי הישר של חוץ
לאיים, מבלי ל回忆ו בחרבון את האס'ר
הוות של האיטה לבוא השבאים,
האט'אללה עצמה מוציאה על החוקט
זהשמאים טרי שנה כ-500 8 לי'ג. סכום
שאפשר היה להשתרש בו לשם חקמת
נטה טפעלים צועלים לארץ, (טראת
אל-שרק).

הצעתו היא, שהטבילה והכפערת הערכה הקוצה לפני היבול המאי-גע של שש השנים האחרונות בנוין איזוים. את התפתחותה בחגנות המדריך תעלא הצעה ע"י קוצע. בהוצאותה הערכה ובהוצאות הפטלקה לחקלאות אחר שיטורק טלית עיל החערכה, שלקכו לרשותן אחת לפטור שנים ק אז היבול הפטיע ולא את מהריה חכובאה. אם אלה צרייך ל��וץ שנה עננה עם שינוי המהירויות השוק. כדי-אטם אך נטעה עצי הפורי על הפטעה לשחרור את הפטעים החדשים מכל מס חקלאי לפחות 20 שנה. (אל ٤๕)

המפעל החשוב ביותר של
כטלה לטפל בו. כיוון והוא - חיקון
נפתח הפטן הרקלאי. הפלחים נושאים
זבזב אחור עם שאר החושבים בערך
שלום הכרם על מהגנות אינטגרות

העתינות העבריות אינה מרצה לטפל
בשאלות כלליות. כל מעינה נחוץ
כרוניל לקריקות חעלין של חזאות הפטוליטיות
ולפניהם הציגניות, שאלת הולפת העשור
במס' חקלאי אחר ריא אולי היהודה
שובחת להרzon ביחס חברבר, נס לפני
התפרסם האקטואת היזדרה הפטוליטית
הוכנו בaczor הערבי — בעל מה ובעתו
נות — דעותם בעד בוטה אימחה חערכה
והנכנת שערור הפטם התקין. אולם האז'
עכ' ביזורה, מה ירא הפטם התקיני
שיבוא במקומ העשור לא נשעה ספיקתם.
כידוע נתפרטה בסוף ינואר ש'ז'
היצאת הוועדה הפטוליטית בשאלת טס
העשור, שנתקלה בהצעיה: הרוב מציע
לקניע למשע עשר שנים הקרובות
(עד פטונות סדרה האיז' ועריכת ספר
האת וח') — את שיטת חערכה הקזובה —
אחת לטפסר שנים. ביפור החערכה
הказובה חונח — לטי. הצעת הרוג — התכני
נסח הפטוליט של טס העשור במשע
4 השרות הכספיות 23/1926-1925.
כנד וה, הביע ראש הוועדה את דעתו
בעד קצוף השיטה רגינית של הערכה

בתקורה בלחמי דניל יש לציין
שהטאכטורים אשר הופיעו בעניין זה היבעד
ח'נוך הערביות דנו כשאלות העשור
וביצועה הוועדה לגנטוזן, מגלי פ. האירן
— כהונן — מבחינה חוקתנן או נוקן
לציונית ולקמתישבות היינדיות. כמו כן
לא נשמע רפעם החשרי, שההצעות הן
תיצאת "הטוליטיקה הציונית של הטמ"

שלטן, חשר החורר ונאה כטעת בעקב
כל הצעה־חוק ממשלהה. אפילו דעת
המעט שכוורתה העשויה, כי הצעה הרוב
עוואה רושך באילו באו להכרית אה
החקלאי, שאין יוכלו לנצל את ארם־
חו עד קצה האפשרות — למכור את
גחלתו... מפטט אשר לכבודה הוא פותח
ט'ה למקטנים. נס הוא לא המתה את
רובינו במאמברון מחרטונו הרטוי בטעות

קצובה, הילמת . יהה
ואנו מקיים שמתממי
חוק חוקי ואוי
ההערבה".
אולט מדוע
האותוות לבטול ש
התשובה;
דעת הדובב ו
אוכרי הטענה שנחצת
נתפרקנו באוי עד
תוירני נארץ גונח
הגענו חוטסכים בה.
העל ליטם לאפסיד טב
טהננרים להצעת זו
אף כי לא בנווי, כ
מחקרים האנטדרים;
חיש ומקבלים בחור
שליש ולפעמים נס
שחין מסטר שיש

מסכום

ידידי אוי
בחשתדרות
נופרה שם אנדרו
העובדת, האנודת
האייה את הדון
הכללי של המוני
את הפעלים התקוציא
של צבור הפעלים
חשובה ומכוורת.
של הפעלים ו
חלוץ הארונו המתוך
הקרוב. — סוטרים
חשוכים, נסחו יהודי
מצעתה, החתה
באים ו לאם
הרבי של מועז
סדר היום: דוחת ב

ההערכה ובוואצאות הטבלה לחקלאות
לאחר שיטור טעויות עול' החערבה.
יש לקבוע לרעינו אחת לטסטר שנים
רק אז הייל התציג ולא את מהר'
התבואה, את אלה אריך ליקבע שנה
שנה עם שינוי המחריות השוק, כדי
לאמץ את נתיעת עצי הפירות על המפה
שליה לשחרר את הבטעים חזרשים
טפל מס קלאי למשך 20 שנה, (אל
כרסל).

המפעל החשוב ביותר של
הטבילה לטפל בו ביום רוא – חיקון
שפת הטם הרקלאי, רטלחים נושאים
שבם אחד עם שאר התושבים בעיל
חולום הৎכם על סחרות איסטופרט.
אולי הם הייחודיים לשאת בטעתם
העשורי, על כלול זה מכיר עלייתם
וינו עומר בשום התאטח לטאגם הכללי.
כלו, על הטבילה להשות את נתן
הכיסים הרוגץ על בעלי הרשות בארץ,
בחקלאים כעירוניים.

להצעות הרוב שבודעה עליון
לחידר: א) חותם שהערבה נשנים הקודם
מות היהת טוטיות, על הטבילה לגננות
/ 25% מסכום הערבה בשנים הקודמות;
ב) יש לקציב את שעור ההערכה
בתגובה ולקבע לה מחריות מתחזק
ולא פלילים לכף הארץ, משום שיש
הפרשנים ניכרים באחריו אותן התגובה
בסחותו שיניס; ג) הטם ישותם עיי
החקלאים לשוערים, לפען יכול הפלת
לטבור את חבאותו בזון חרוצי לו,
השער הראשון ישולם חרשיים-אחריו
נדר הקציזו, (אלירופוק).

מעין לצין שבסוף אספות של
נכברי החקלאים, אשר כינסו עיי
סקויי הטבילה במחוזות שונים כרוי
לשטו אחות חותם דעתם על הצזוע ועדת

הגנות הערבית דנו נשאלת העשור
וביצועה הועדה בגנטון, סגלי. הירון
– בנהוג – מבחינת חולמן או נוקן
פצעון ובקתישבות היהודית. כמו כן
לא נשמע רפעה החשר, שההצעות הן
תיצאת חטוגית הצעות של המפה
שליה, שדר החור ונשנה ב证实 בעקב
כל רצוחיחוק ממשלה. אפילו רעת
הטבום שכוערת העשור, כי הצעות הרוב
עווש רושם כאילו באו להכרית את
החקלאי, שכן ביכולתו נצץ את אדרט
חו עד קצה ראנשורה – לנכור את
נחלתו, פשוט אשר לבוארה הוא פויחת
פיז למקטינים, גם הוא לא רטה את
כוחם המටירים טפפלו הרין בעצם
הען, אותו היה, עד כפה חוני הוא
ההברח לטפל את שיטת העשור ועד
כטה בשלה גען זה נס רכית האביר
הערבי. כל העתניות הנדרולים (פלשtiny),
או-דרכטי. טיאז אלישוק) הינו
אות דעתם פה אחר בעד האzuות הרוב
שזועה ביסורן, ותאיצו מטרם תיקונים
שנויים. הניטוקם שזובאו לבטול החער
רכיה השנונית הם בעצם אלה הנשטים
נס טפי החקלאים הירודים. רצעות החדר
קוניס סכונות ברובן להאטח את הטם
החקלאי, והנה קמעים אחדים המבוקעים
את יחסם הכללי של העותנים הערביים
להצעות הועדה;

צפאים אנו בבלין עינם ליום
הטאושר שבוי יהונ תיקף חיקי להצעת
הרוב שבודעה והעלה יהיה חפשי לחש
חטש ביבלו ברצינו ולא יהיה מוגרת
לחנות להערכה השטחים. הרשות תנמ רה
תהייה בידו לאכול קל – (גראניים קלוניים
– פריך בערביה) טגלי לחשייש לעונש.
הטבירה נא הטבילה לחות הוקף תיקין
להצעת הרוב ואל חשעה לפענית שחונדרית.
במקומות שונים פעריהם הפלחים

מי הוא איפיאן
למי את האמרה הנבו
משננים זה מאות בס
הלווד שלגנו. ובבת
עד ? – המטה בחלק
באביב מזק א

קטנות וגדלות

באנדר "הרוצה להיות אחרת",
מצאי שבת באולם התערכה. ההצהה
המשמעות של הדיינים. המערה הריאונה,
בגדרותה בתהנית לפי בום שווי

באו פיקי נס
דרכו וחויבו דרישות
בכחארט אמי ורוטהיה

את האגדה הנודעת
אורות התשנות הי
מקישרים ומאנדריס הי
יהורי נרוול עט שמו
יצירתה של ריטובקה
שאזרים מקליה מאוזן ד
בנראת, שורות בתנים
רצות.

כל תשובותה
מחדרון-רוויות נכוונו
ולכן הברנו נא למח
אחדים אשר לקחתם
עות הרשות שנדפס
על ט' חכינו
קיטסריין-קוקוניזיד
דיטם יש להושיב עט
שנית פאתי-טען משפט
בשנה הראשונה - 300
שנה - 6400. בשילשו
- 8000, סטי' עד ש
משמעותו.

כמה איזיארט
יש גנטצא לוחט ט
ה-קיטזיט, הניל רואין
תשמה שחייה נחין ב
בוצ' יהוים ושותחה
1000 תלמידים באוקרא
בקרים; סטי' 1800
שענרת דברו, הרבה ו
על נהר סאל בזטן ו
שגעתה עט קויטסיטו
כי הרים הות איננו
בכלל וחתישות יז
שנית האגדות התכוונו
בה ואפשר נס טפנוי
על יהודיות. בכלל
טהראצחים של פארין ב
בי שאלת השובת ה
סאל נסורה באוטן י
הן יש נבול נס לפלגנותו.
ט. מ.

החברה עולימט שמ' 6/8 טחיבול - עט. ב. 2.
טט' לאות טשלט חפה גאנדי טט'
עד 8 ליט' פטל טטרת וטשונט
בחזקאה הנגרו. כו' אין החאנדר טען
כל נך לענער את כל שטח אדרתון.

כ' אין הוא טשלט את חענער אלא
טיגול, אם חונח שיטה החערנער
הказובה נחזר שיטה טענער לטט' קלאי
קזוב), או יוצר לחץ על האטנדי לעבד
את כל שטח אדרתון, כדי להטיק טמנה
את פטיטיפות החכנתה ולחתנער עט' נך
את אהו המט, שהוא טשלט לקות
הדרינה. בלחש זה שירגע עט בעט
האגונט, לעבד את כל אדרתון - ישחטש
הרעעה הפקדמת' של העונס' ות
חטאונה יש לאזא בדברים הבאים.

סודר אל-יערבה
טאנ, בסטרו על ההחלטה, שנחכלה
ערבמה שיש להטיק טרכרי העונס'
חומניות, איטוא, בעלי הטרדים והמלחמות
הועירים בהצעת הרוב שבוגרתו, לעטם
דורשים בעלי הקרקעות הנוראים, הפת-
קרים את ארಥם לפלאים ברמי חכורה
גנואה, לקיים נס להבנה. את שיטת
הערפה החנונית.

בקשר עט שאול העשור מביעים
כמה עתונאים את האטראטוטה עט שטדי'
דעת קראקעות חארץ, חרנחת את קביעת
טט' הראקען הקזובי, חארק עשר שנים,
אחוואר אל-יערבי (טול נרוי) כתוב
בענין זה:

ט' יומ' כבוש' הארץ עט' חאנגליט
הוונגה לבירור שאלה בטול' העשור.
טט' הרים אינט הדרים טיזוק; גמלו את
הטט' הו. אולוף הטענה טרט' בטולו.
טס וו' כנער איננו קיים בחורביה. אולם
בארגן האטט' להטט' פעני' בשאלת
וועדנו מצטט, לבסוק מיטח' למיט' -
שללה וערה לעניין זה. חלטן שביעות
וחדרשים, הועדרה העטיקה חקורה וחתול
הוילך בינות' מדרח' אל דחי. ולטטוק,
לאחר שטראה הועדרה את עבדותה אוט'
רט' לטט' : אמר, נכוון הדבר, טט' זה
איןנו טוב. אדרקי הדרושים את בטולו.
עליכם להטטן ערד עשר שנים, ואו
נסטוק את דרישכם. ומזה יעשה הפלח
אם לא היה בכוחו לסלק את העשור;
שליש ולטטוק נס חז' טחיבול. (טט'
שתיים' מספר שיש כפראום, אשר דט'

העשור, נזקנו החלטות עט' הצעות
הערנערת הניכית, החלטות גאנדי טט'
לה לטשלט, בטול' כרכם, נינען, שט' זען,

גנברוי טול' כרכם היו דעתם, כי
שיטה דרעכה הקזובה עלולות לנרטם
לתק'אים נוק רב. הוא חמיל על החנער
בתוך כל' את האחריות לבניה המט
וחדרבר יערום כסוכנים קשי' בכפרים'.
גניען מענו חשיכים, כי, חישות הניכחית
טיבעה טאה טשיט' החערקה הקזובי'.
פיאר יש' להסביר את הנינור הזה שבין
התידעת אספיק, גנברוי החאייט', ובין
הרעעה הפקדמת' של העונס' ות
חטאונה יש לאזא בדברים הבאים.

סודר אל-יערבה
טאנ, בסטרו על ההחלטה, שנחכלה
שם לחטוק בשיטה הקיטית, מוסף
שהדרבר קרה מושם שלדאטה, אשר
נקראת עט' הטושׂ הוונגן רוק בעט'
הקרקעות הנוראים, הטעוניים בקיום
השיטה הניכחית. אנו מקוים - מוסף
הטוטר - שהטט' לא חחטב בדעתם
העימרות-גטירה נטורה' לדעת העם כו'
לו. אם רצונם להכיר את רצונו האטאי
של העם, או ישותה עלייה לשאול את
פי הפלחים העוניים והבגוניים שם הם
רוכ' רוחקלאים בארץ, אין כל ספק שר'
עת רוכ' וערת העשור, הטעינה הערכות
קראבנה, הולמת יותר את צרכי העם.
ואנו מקוים שהטט' חנן לדרעה וו
תוקף חוקי ואו' ירוח לנו טט' גטאות
הערפה'.

אולוף מרוע זה טט' גטאות געל'
האחווזות לבטיל שיטה החערקה הנטה
התשובה:

דרעת הרוב בוגרת העשור היה
אודי' החטקה שנחצאות החקוקים, אשר
נתפרטו באיט' עד היום הזה, בימי
תירונע בארץ נוכחנו, שטטלחים בכל
הונגע' חוטכים בה. רק מסטר אטנדים
העל' ליט' להטסיד מטיטול החטקה הקיטית
טט' גיט' להצעת הרוב ונלחטם וננדת.
אף כי לא בנגי', כי אם' גטאר. פיעו'
טחכרים האטנדים את קראקעותם לטט'
תים' וטבליט' בחור דט' חכורה רבע.
שליש ולטטוק נס חז' טחיבול. (טט'
שתיים' מספר שיש כפראום, אשר דט'

ה' פשיט' לב' ולבל' חכרים
הקדובות אשר יומל על
הסוכנים העולים על רחל'
ט' איהם טלית כפרים

דעתם בדברים עט' התועלת
עט' טט' החערנה הקצוב
עט' נאפק ננסף, באל' הנט'
שכבים' והקסחים' ל-87
משוב' שכחובן בט' צע
לשם נך רוק 16 כייט'
ט' שכסטי' אי' טבנונים
ט' 15 ליט' לשנה. הפטדר
הנט' רושר שי החצ'
כיא' בוחבון את הפטדר
אט'ה לכוא השטאים.
ה' מוציא' על החקט
ט' 600-58 ליט' סכום
הצמצמצ' בו לשם הקטט
ט' עזילים לא-ארץ', בראת

ה'א, שהטט' אלה וקכע
קזובות לב' היובל המט'
האנט' האזרכות גאנזין
הצמץ' באנט' הטריד'
אלה עט' קזע' בזאצאות
אי' הכתלקה' החקלאה
ט' עלייה עט' הערפה'
קחנו את לנט' שט'
טט' צע' זראק' לא את מהרוי'
אל'ה זראק' לנט' שט'
ט' הטענאות השוק. כר'

ט' עט' אטי' הרט' על הפטדר
ט' את הפטט' החרדים
ט' לטט' 20 שנה'. (אל
החשוב גיטור שעט'
ט' כו' כו' רוא' - חיקון
ט' קיטזיט, הטרלים נושא'
ט' שאר, החושב' בעט'
ט' על' סחורה איטפערת.
ט' היראים לשא' בטעטט
ט' גטול' זה טכני' עלייהם
ט' עזום המתא' לטאגט' הנט'
ט' שלחה' לשאות את נט'
ט' געל' הרוכוש' בארץ'

הערבים והמצות ועדת העשור

העשורה, נזקכלו החול
הרוב של הוועדה זו
החוורנינה ריבונית, מה
לה לפסל. בוטול-ברם
נכברי טול-ברם ד'
שיטתה דהערכה חקצונו
ליך'אים נוק רב, הי'א
בתיר כל' את האח
וחזרבר יערום לסכטוכים
בגינען פצנו השיכים, כי
טיבת ס' באח טשייתן ז'
כיצד יש להטביך את
חתידעה אספוה, נכבזו
הרעה החקדמת', ש'
התשובות יש לבואו כז
סופר. אל-יגאנַטְּ
טענה נספרו על הת
שם לאחמוך בשיטתה
שהדרן קרה פשומ
נקראה עי' המושל ז'
הקריקוות הגודלים,
השתטה הנוכחות. אן
הסופר — שהטבילה לו
העימרת בסתרה נפורה
לו, אם רצונת לתוכיו
של העם, אווי שוטה ז'
psi הפלחים העניים זה
ררוב רחקלאים באיז.
עת רוב ועדת העשרה
קצובות, הילמת יותר
וזאנו מקומות שתממשלה
חותקף חוקי ואוי ירו
ההערבה.

שעל הנטשה לשימם פב ולכדי חכמים
במס הערכה הקצובה אשר יומל על
כל נסיך את הסוכרים העולים על רחל-
קוט שטצברדים איתם מלחין כפרום
אתרים.

אין להריכים בربירויות על התוועלה
שתחסח לאיז אטט החערכה הקצובו;
ונוכיר רך עוז ניטוק נוטף, באנדר תנפער;
דרים עלן הוהזאיות פקבלת טניהם זכיני;
כליהם של השטאים והאפקחים ל-87;
לגייט, אם נחשוב שכחשובן כמצע
טמיאא כל כסא לאם כך רק 16 כיימן,
או יעללה הסבאים שכפוי איז טנגזויים
לשם כך ל-15 000 ליעם לשנה, הפדר
זהו הוא היאטדר מכפסוי הוישר של חחק;
לאיים, מבני פרדייא בחשබון את הפדר
הזהן של האיטה לבוא השטאים,
האטאללה עצמן מוציאה על חחותם
דאמאים טרי שום כ-5 600 ליעם סנווע
שאפשיד היה כהצחצש בו לאם חקפת
נטטה מסעדים טזילים לאין. (טראת
אל-ישרכן).

האנטנו הוא, שהטאשלה ובקבע
את הערכה הקאווה לפני היובל המתייד-
צע של ששת החנינים האזרוניות בגיןין
וזעווום, את גזחחות בחרנכת המרי-
ות תלילא התאשוח עיי' קצוץ בהוצאות
העריכה ובהוצאות הGGLEה לחקלאות
(אתו שיסורך מעליה עיל' ההערכתה),
ש לקצוץ לרעexo אחת לפסטר שנים
ירק אן היביל חמיטיע ולא את מהירוי
ההוצאות, את אלה אריך לקצוץ שנה
שנה עם שונו' התחוריות השוק. כדי
לעכץ את נטעה עצי הופיע על חמטי-
שלחה כשלורד את חמטעים חדרשים
בכל מס הקלאי למשך 20 שנים, אבל
גרסן).

הטפל החשוב ביותר של
הטפלתו לטפל בו כו' כו' דוא - חיקון
שנתה הטם הוקלאי, הטלאחים נושאים
מצבם אחר עם שאר החושבים בערך

הזרבאות זה יגשנו
ואגנו. מקרים שתוכננו
חוקף חוקי ואנו
התעדרכה. אולם מדו-
האחוות לנכטיל
התשובות

דרעת הדוד
אוכו-האטבה שנבי
נחרטטו באין
חוירוני בארץ נ-
הנגב חוטכים נ-
העל. ליטם להטפסיד
טהונרים למתצעת
אם כי לא בנומי
מתכירים האפנדים
חיט ומקבלים בת-
שייש ולפעמים נ-
שחין מסטר שיע

טב

ידידי א-
בתשתתלו-
נוסרה שם. אנו
העובדות. האנורו-
האיית את. זו
הכלבי של המומ-
את הפטעלים הקב-
של צבור הפטועל
חשובה. וטבירה
של. הפטעלים
חלוץ-חארון הס-
קרוב. — סופרים
חשובים, נסחטו יהו-

מועצת יהוה
ביום 1 י-
הרבי. של. מז-
סדר היופס. דוח

לאחר שיטורק טלית על הערכה.
יש ל��ע לרעננו את לטסטר שני
רק אז הוביל הפטיע ולא את מהיר
החכואה. את אלה אריך ל��ע שני
שנה עם שניוי הפטירויות השוק. כדי
לאטען את נתיעת עצי הפירות על הפט-
שליה לשחרר את הפטיעים החדשניים
סגול מס קלאי למשך 20 שנה. (אל
כברפל).

הפטעל החשוב ביותר של
הפטשלת לאל גו כוום דוא — חיקון
שנת הפט הרקלאי. הפטחים נושאים
שכם אחד עם שאר החובשים בעל
חשлом הפטם על סחרות איסטופרט.
אולס הם היחירם פשאות בסעסטה
העשור. על גפוא זה סכני עלייהם
ואנו עימד באות התאטה לנטגן הכל-
כלי. על הפטשלת להשוות את נט-
הפטים הרוגין על בעלי הרבוע בארץ,
חקלאים כערוגנים.

להצעות הרוב שבעודה עליינו
בחעיר: א) חותם שהרערכה נשנים הקור-
נות היהת מוטרות. על חפטשלת לנכית
/25% טכום הערכה בשנים הקורנות;
ב) יש ל��יב את שעור הערכה
בחמבה ולקבוע לה מחריות מתחזים
ולא כללים פג' הארץ, טשומ. שיש
הפרשים ניכרים בטחורי אותן התנובות
בצחוזות שניים; ג) רטם ישולס עיי'
התקלאים לשוערים. לפען יכול הפט-
לנסוך את חבוותו גזון הרצוי לו.
השעור הראשון ישולס חרשי. אחריו
נדר הקציו. (אלירופוק).

סגן לציון שנכתי אספות של
נכדיי החקלאים, אשר ביןינו עיי'
סקויי הפטשלת בҷחוות שוניות כרי
לשפט את חותם דעתך על הצוזות ועדת

וב-אומות הוועדה בזונזון, מגלי. פ. האירון
— בנהוג טבחנים תועלתן או נוקן
פצעינה ומתחייבות היוזחת. כמו כן
לא נטהץ רפטע מחשר, שהצעותה הן
חיצאת. האזוטיקם הצעינה של המפ-
שליה, חשור החיזי נסנה כטאט בעקב
כג' אצתיחיק פטאלחת. אפלו דעת
הפטיע שכוורת געשור, כי הצעה הרוב
עוושה רושס כלוי באז להפירות את
התקלאו, שאין במלת' גאנץ את ארץ
חי עד קצ' האנטזות — לנצח את
נחלתנו. פטאט אשר לא כבודה הוא פיתח
ה' לפקט ניס, כי הוא לא רטה את
כוחם המאכרים פטאלול הרוון בעוצם
הען. אותן הרא ערד כטה חינוי הוא
ההניח לנטפל איז שיטת העשור ועד
כתה בשלחה גענין וה נס רכיה האכבר
הערבי. כל העהינט הנדרלים (פלשtiny),
איינרפה, טיז, אלישראקי) הביעו
את דעתם פה איז בער האעות הרוב
שזעהה בייסון, וציעו מצרים תיקונים
שניטעה. התפקידים זיגזבאו לבטול התער-
בנה השנחות הם גאנצ' אלה הנשפטעים
נס פטוי החקלאים זירודרים. ומצאות התי-
קינס טכוניות ברן להפחות את הפט
החקלאי. והנה קטזים אחרדים המניעים
את יחס הכללי של העהינט הערבבים
גרצעות הוועדה:

פצאים אני בכלין עינים ליום
הטאושר שנבי יהוי חיקי בהצעת
הרוב שבעודה והז'ה יהיה חפשי פחש
חפש ביבלו ברז'ן ולא יהא מוגרת
לחחות להערכות השטאות. הרשות הגט רה
חריה נידו לאזול קלי — (נרעינס קליים
— פרוק בערביה) סנלי בחשיש פענש.
הפטרינה הפטשלת לחתה הוקף חיקי
להצעת הרוב ואל השעה לפענית טחונרית.
בפקותה שוניות מעירם הפלחים

הטנות וגדרות

באנדר. הרוצה לחיות אחרת...
מצאי שבט אילים התעוכה. התצה
הפטשלת של הדיניס. המערה הראשונה
קירותיה מתרננת לפניו כוס שנייה

אברו לה נס הייניך יווק — אבל כללה
הם החיים... ומה ערך לה העובה לבנונה
וקורביה יעוכת בום התקיק. הנגען על
החותם והפטשלט, הנדור בפטרקה שבפ-
טראן טבע

מי הוא איטן
למי את האפרה זו
משנים זה מאות
הلمוד. שנגנו וככ
עשוי? — הפטשלט בח
באנדר טבע